

Guanyadors del III Concurs de Cançó.

llavis per humitejar-los i es va empassar la poca saliva que tenia a la boca. Va inspirar profundament i va dir: "Podríem fer un concurs de cançons amb la mainada del poble".

(Quan es faci la pel·lícula... si home sí... la dels "Joves al borde de...", en aquest moment, i sense que ningú sàpiga gairebé perquè, es sentirà com la Filarmònica de Berlín o de Cantallops, és igual, tota l' "Al·leluia" de Haendel).

- Vés quina bajanada!
- Que no hi toques?
- Algú té "Aigua del Carme"?
- Escolta, que això és Salitja i no Benidorm!
- Ja em semblava a mi que n'hi havia més fora que a dins!
- I que el presenti l'Iñigo, no?
- ...

Aquestes i altres expressions, que el meu desig de no ferir cap sensibilitat no em permet reproduir, es varen sentir en aquella sala, però com gairebé passa sempre, el temps dona la raó al qui la té. (En aquest moment recordo el que va dir un "il·luminat" allà als EE.UU.: "Ara és quan convé invertir a la Borsa". Pocs dies després es produïa el famós "crack del 29" amb la ruïna total dels que el

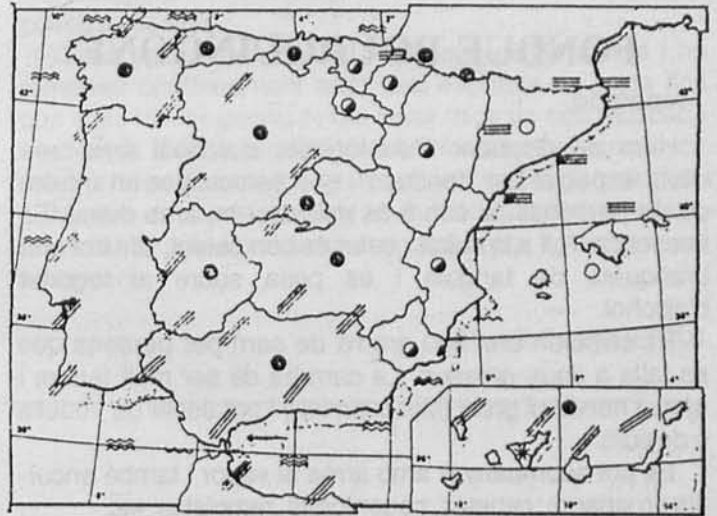
varen creure. Ja se sap, no sempre es pot tenir la veritat!)

Donat que no hi tenien res a perdre i com que qui no s'arrisca, no guanya, varen posar fil a l'agulla i endavant les atxes.

Amb quatre taulons i unes totxanes fent d'escenari (o de "tabladu" com diu la gent d'aquí), mobilitzant (en aquell temps, any 1978, això de mobilitzar-se estava a l'ordre del dia: que si la Reforma Política, que si l'Estatut, que si en Tarradellas, que si els paletes, que si els sindicats, o els partits polítics,... tothom i per qualsevol cosa, es mobilitzava. Allò si que eren bons temps! Ara perquè algú mogui el cul (vostès perdonin l'expressió) d'una cadira, necessites una grua!) mobilitzant, deia, als nois i noies del poble, als parents i coneguts i apa! tots a cantar.

No ho varen fer malament. Ploure, allò que se'n diu ploure de veritat, no ho va fer.

EL TIEMPO Persisten las lluvias salvo en el noreste

A partir d'aquí, apareixen els primers concursants de fora, els micròfons, la plaça que es queda petita, l'escenari ja és com cal, el cartell que es dissenya de bell nou, la ràdio que l'emet, la TV3 que ho filma (per cert, en Julià Peiró abans de treballar, es va afatar com un... en un dels restaurants de les rodalies), els premis que ja són en metàl·lic, etc. Però tot això ja pertany a un altre capítol de la nostra història més recent.

- Quins secrets seran airejats en la nova entrega de la història del Concurs de Cançó de Salitja?
- Podrem saber la marca de la llexiu que va prendre el nebot d'un concursant i que per aquest motiu no va poder participar?
- Estava caducada la corretja del ventilador del cotxe que va deixar tirat a la carretera a un altre concursant?
- Es va morir la gavina que volava alt?
- Isabel Preysler va assistir al casament de la Mar i el Cel?
- Va arribar gaire lluny el cargolet?

No deixin d'adquirir la revista "TOSQUIJA" per si en algun moment apareix el segon fascicle de la història del Concurs de Cançó de Salitja

